TOEN IK KLEIN WAS, WERD ER ALTIJD OVER DE WOLF GESPROKEN. DIEGENE DIE MEN NIET ZAG, MAAR DIE UIT HET NIETS OPDOOK OM DE KUDDE TE VERSLINDEN. IK STELDE ME VOOR DAT HIJ DOOR DE BOSSEN ZWIERF, VERSCHOLEN IN DE SCHADUW, KLAAR OM TOE TE SLAAN.

LATER, ONDANKS MIJN HOND EN HOEWEL GEEN VAN MIJN DIEREN OOIT WAS AANGEVALLEN, BLEEF IK BANG. MEN ZEI WEL DAT HIJ DE STREEK HAD VERLATEN, 'T IS DWAAS, MAAR JE RAAKT NOOIT ECHT VOLLEDIG AF VAN JE ANGSTEN UIT DE KINDERTIJD.

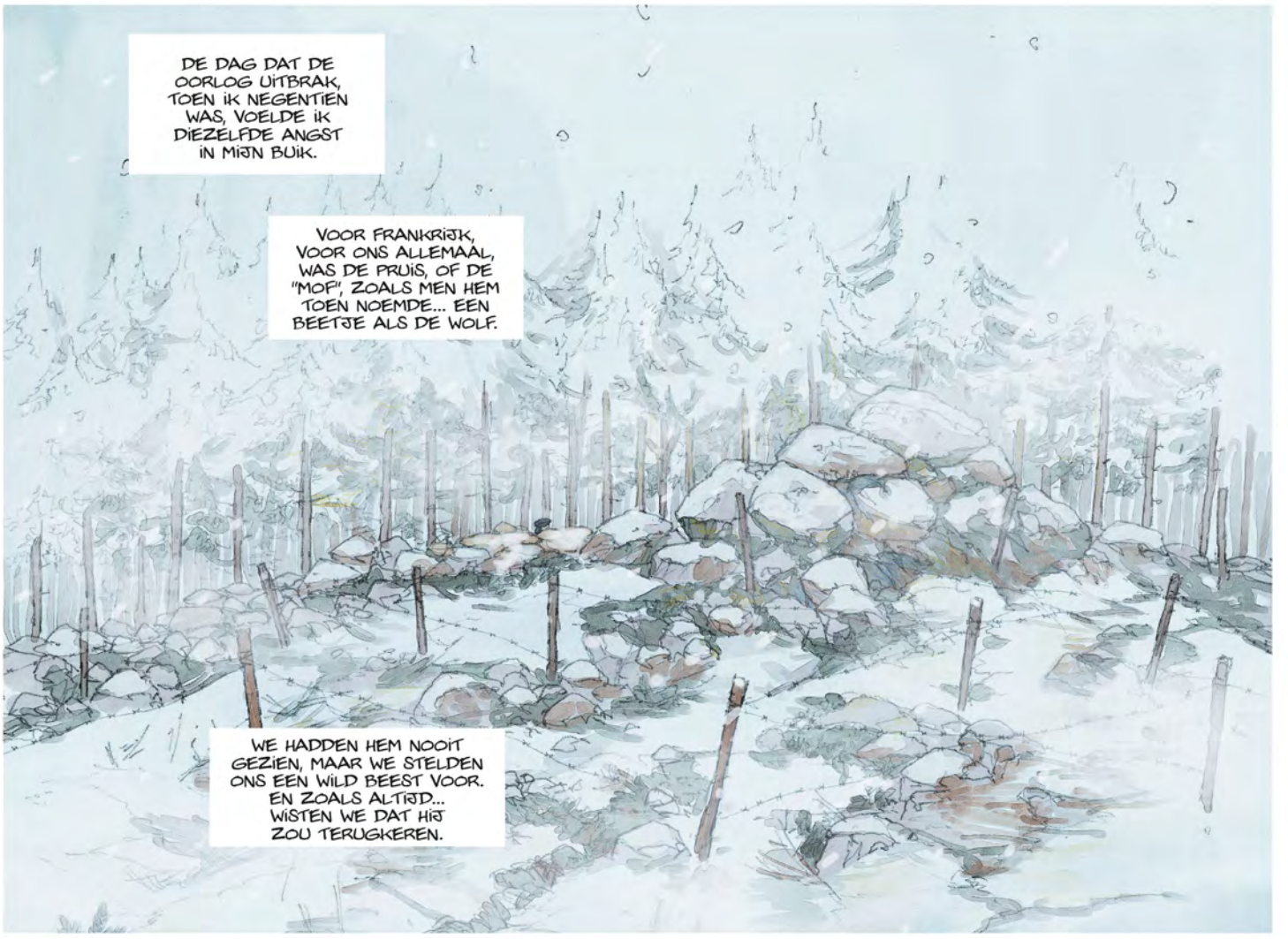
DE DAG DAT DE OORLOG UITBRAK, TOEN IK NEGENTIEN WAS, VOELDE IK DIEZELFDE ANGST IN MIJN BUIK.
VOOR FRANKRIJK, VOOR ONS ALLEMAAL, WAS DE PRIJS, OF DE "MOF", ZOALS MEN HEM TOEN NOEMDE... EEN BEETJE ALS DE WOLF.
WE HADDEN HEM NOOIT GEZIEN, MAAR WE STELDEN ONS EEN WILD BEEST VOOR. EN ZOALS ALTIJD... WISTEN WE DAT HIJ ZOU TERUGKEREN.

DUS WERD IK, ANTOINE, EEN EENVOUDIGE HERDER, SOLDAAT, TOEGEWEZEN AAN HET 14E BATALJON JAGERS. IK LIET MIJN HOND ACHTER EN MEN GAF ME EEN GEWEER, OM DE WOLF TE DODEN...
DIE VARKENS BLIJVEN GOED VERSCHOLEN!

WEL?! LAAT JULLIE ZIEN, ROTZAKKEN!

MAAR NA DE GROTE KRACHTMETINGEN IN DE ZOMER ZETTE DE STATUS QUO ZICH IN.
DE WINTER KWAM EN SINDSDIEN IS ER NIETS MEER GEBEURD.
OVERAL SNEEUW, EN NU VREZEN WE DE KOU MEER DAN DE MOF.
ZE HADDEN EEN KORTE OORLOG VOORSPELD. "JULLIE ZULLEN MET KERST TERUG ZIJN", ZEIDEN ZE. TWEE MAANDEN NA NIEUWJAAR ZITTEN WE NOG STEEDS IN DEZELFDE SITUATIE. EN WE DRAGEN NOG STEEDS ZOMERKLEREN.

ER ZIT NIETS ANDERS OP DAN TE WACHTEN. DAAR KOMT DE OORLOG OP NEER, EN ONS GEWEER IS NUTTELOOS.
WE WETEN HET NU ALLEMAAL, ZELFS ZONDER HET UIT TE SPREKEN... DEZE OORLOG ZAL LANG DUREN.
EN ZAL ONS WAAR-SCHIJNLIJK ALLEMAAL OVERLEVEN.
WE ZIEN HELEMAAL NIETS MEER. HUN VOORPOST IS VOLLEDIG VERDWENEN IN DE MIST.
DENK JE DAT ZE ER NOG STEEDS ZIJN? WE ZOUDEN HIERUIT KUNNEN KOMEN OM EENS TE KIJKEN...
MAAK JE EEN GRAP? WIL JE JE VEL LATEN DOORZEVEN? GELOOF ME, KEREL, DE MOF SLAAPT NOOIT! ZODRA JE JE NEUS NAAR BUITEN STEEKT, GA JE ERAAN!

IK WEET NIET WAAROM IK ME VRIJWILLIG HEB GEMELD. OP MIJN LEEFTIJD IS MEN WAARSCHIJNLIJK NIEUWSGIERIG NAAR GEVAAR...
EN ZO BEN IK HET BOS INGETROKKEN. IK ZAL MIJN ANGST ONDER OGEN MOETEN ZIEN.
DE WOLF ONDER OGEN ZIEN... ÉÉN TEGEN ÉÉN.
EN JUIST WANNEER JE BANG BENT... NEEMT HET INSTINCT HET OVER.
PAAOW

EEN ONGELOOF-LIJKE KANS. ÉÉN KOGEL WAS GENOEG.
IK KAN HET NIET GELOVEN... IK HEB HEM GEVELD...
...DE WOLF.
IK HEB HEM GEDOOD.